

[Bækgaard.]

vel for vor Samfundshusholdning som for de enkelte Familiers Husholdninger, behøver vi vist ikke at diskutere. Saa længe Muligheden for Indførsel af Korn og Fodermidler er saa ringe, som den er for Tiden, maa vi indrette os paa at klare os med vor egen Avl og udnytte den paa den forstandigste Maade, selv om det forudsætter betydelige Indgreb i den frie Dispositionsret over egne Frembringelser.

Det foreliggende Lovforslag ligner, som det allerede er sagt, sine Forgængere baade indholdsmæssigt og i Henseende til den Tilslutning, det forud for Forelæggelsen har faaet fra de Organisationer, som i særlig Grad repræsenterer Avlerne. Grundlaget for Udskrivningen er det samme, som har været brugt de tre sidste Aar, altsaa nok saa stramt, som vi havde det i de første Kornlove, idet vi nu udskriver et noget større Kvantum end i disse første Aar. Naar vi i de sidste Aar har udskrevet noget mere end de første Aar, er det, fordi man har fundet det nødvendigt ogsaa at sikre Korn til andet Formaal end til Fødemidler og til Fordelingen til mindre Jordbrugere. Der er saaledes sikret et vist Kvantum til Bryggerier, til Kaffe-surrogater og til Vognmandsheste. Dengang disse Omraader skulde tages med, maatte man forhøje Udskrivningen, navnlig i den øverste Ende, og da det er dem, man først kan tænke sig unddraget Tildelingen, er det naturligt, at det er det Kvantum, der udskrives dertil, som først maa falde væk. Det er ogsaa det, Lovforslaget hjemler ved den eneste væsentlige Ændring, der er foreslaaet.

Det er for øvrigt bemærkelsesværdigt, at man straks ved Begyndelsen af denne Serie Kornlove har fundet frem til en Form, som har kunnet staa sin Prøve i Praksis, har kunnet bestaa næsten uændret gennem alle Krigsaarene og har vundet almindelig Tilslutning. Den nuværende højtærede Landbrugsminister har ligesom den tidligere forhandlet med og faaet Tilslutning fra de interesserede Landbrugsorganisationer. Det tror jeg er meget betydningsfuldt med Hensyn til Lovens Gennemførelse i Praksis og navnlig med Hensyn til at skabe Tilfredshed hos de forskellige interesserede Parter. Hvor længe vi skal fortsætte med det Indgreb, som en saadan Lovgivning er, er ikke godt at sige; vi kan vist være enige om, at vi ikke skal fortsætte længere end nødvendigt. Lovens foreslaas ligesom tidligere forlænget for 1 Aar, og godt vilde det være ikke alene for os, men for hele Levnedsmiddelsituationen Verden over, om det var sidste Gang, vi saa

os nødsaget til at vedtage en saadan Lov — vi har jo Lov at haabe.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, idet jeg udtaler Ønske om, at Avlen og Afgrøden, parret med en fornuftig Arbejdsindsats, maa give til Resultat, at Lovens Formaal kan ske Fyldest.

Krarup: Egentlig er der ikke meget at sige om dette Lovforslag. Det er en gammel Kending, idet det nu er syvende Gang, et saadant Lovforslag bliver forelagt, og de seks Gange er det blevet forelagt i omtrent uforandret Skikkelse. Den Skikkelse, hvori Forslaget blev fremsat første Gang, var uheldig, idet der blev udskrevet for lidt Korn og derfor opstod Jobberi med Frihandelskornet. Det viser sig, at der endnu saa mange Aar efter løber et Par Tusind Retsager. Det er vi altsaa kommet bort fra. 6 Gange har Forslag til en Kornlov nu kunnet forelægges her i Rigsdagen med et enigt Landbrug bag sig, og det synes jeg er en stor Ting. Der er et gammelt Ord, der siger: Haabet beskæmmer ingen. Ja, en Gang imellem sker det nu alligevel, for jeg kan huske, at da jeg havde Ordet den 20. Juni i Fjor ved Kornlovens Behandling her i det høje Landsting, udtalte jeg Haab om, at det var sidste Gang, vi skulde have en saadan Lov, men det blev det altsaa ikke. Vi havde haabet at faa en Import af Foderkorn, men det slog fejl, og vi maa saa naturligvis have en Kornlov en Gang til.

Der er et Par Ting, jeg gerne vil sige nogle Ord om.

Man benytter den gamle Grundvurdering. Det vilde, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kr. Johansen) sagde, have voldt store Ulemper for dem, der skal beregne Kornudskrivningen, hvis de skulde have været i Lag med de nye Grundværdier.

En anden Ting, jeg vil fremhæve, er Bestemmelsen om, at hvis der kommer en Indførsel af Korn til fornuftige Priser, eller hvis Høsten bliver større, end der regnes med — naar vi har mindre Kunstgødning og mindre Arbejdskraft, som vi har haft det gennem mange Aar, er der ærlig talt ikke særlig Grund til at vente en Rekordhøst —, skal Lempelserne forlods komme det store Landbrug til gode. Jeg maa afvise den Paastand, som det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen kom med før, da han anbefalede det Ændringsforslag, der har været fremsat ovre i Folketinget, og hvorefter saadanne Lempelser forlods skulde komme det mindre Landbrug til gode: at denne Kornordning ikke er nogen stor Ulempe for